

Signalen en lessen uit de aanval op Parijs

 Door 17 November 2015 **Tijani Boulaouali**

Bijna een jaar na de aanval op Charlie Hebdo vond vrijdagavond een scala aan terreuraanslagen plaats in het vitale hart van Parijs waar 128 mensen het leven lieten en tientallen gewond raakten.

Wederom grote paniek binnen de populaire en officiële kringen. De Franse president François Hollande verklaarde “een noodtoestand in het hele land” en annuleerde zijn geplande bezoek aan de G20 in Turkije.

Het eerste wat mij opviel bij de aanpak van terrorisme en extremisme van Franse overheidswege is het grote mankement. De veiligheids- en inlichtingendiensten zijn niet op orde. Hun prestatie op materieel en logistiek niveau is zwak, evenals de technologische middelen waarover ze beschikken. Het gebrek is sterker dan ooit in de stad der Verlichting, waar talloze toeristen, zakenmensen en studenten rondlopen en diverse festiviteiten en demonstraties worden gevierd.

Hoe hebben terroristen deze aanslagen kunnen plegen op locaties waar verschillende camera's hangen en bewaakt worden door tientallen veiligheidsagenten?

Hoe komt het dat zowel camera's als inlichtingendiensten de acties en voorbereidingen van deze criminelen niet ontdekken en niet ontcijferen?

Is er niet een groot mankement in het veiligheidssysteem van één van 's werelds grootste hoofdsteden, door 12 miljoen mensen bevolkt, waarvan twee miljoen een islamitische en buitenlandse afkomst hebben?

Waarom hielden de Franse autoriteiten geen rekening met de bedreigingen van IS, zeker gezien de deelname van Franse luchtmacht op IS-doelen sinds 19 september 2014?

Waarom heeft Frankrijk zich niet genoeg geïmmuniseerd tegen de dreiging van het terrorisme?

In tegenstelling tot de vorige terreuraanslagen in Frankrijk die vooral gericht waren op bepaalde doelgroepen en individuen (een joodse school, Charlie Hebdo), leken de recente aanvallen nauwkeurig gepland en georganiseerd. Ze vonden parallel plaats, waren gericht

op drukbezochte plekken, verspreid over het Parijse centrum. Het doet denken aan de aanslagen van 11 september 2001.

Het extremisme in Frankrijk lijkt een nieuwe fase in te gaan, gekenmerkt door heimelijkheid en wreedheid. De Franse veiligheids- en inlichtingendiensten zijn goed ontwikkeld, desondanks hebben de terroristen een groot succes geboekt. Ze hebben bewezen dat ze goed in staat zijn het Westen binnen zijn bewaakte grenzen te bevechten.

Kortom, deze aanslagen in Parijs spelen zich af binnen rampzalige omstandigheden, waarbij de termen oorlog, verbanning, bloed en angst over de hele wereld heersen. Niet enkel op het slagveld en in de media, maar ook in het collectieve besef van onze moderne samenleving. Positieve waarden trekken zich terug ten gunste van intolerantie en conflict. De militaire aanpak is tot dusver mislukt. De veiligheidsaanpak kent nog steeds ernstige tekortkomingen.

IS is nu overal aanwezig, ook hier in Europa. Ze verschuilen zich tussen de vluchtelingen om Europese landen te kunnen betreden. Nieuwe terroristische acties lijken zeer waarschijnlijk. Niet alleen in Frankrijk, maar ook in andere Europese landen die IS momenteel aanvallen. Deze aanvallen zijn een scherp signaal, niet enkel naar Frankrijk, maar naar de internationale gemeenschap als geheel.

In hoeverre zijn wij in staat deze signalen juist te interpreteren om het extremisme adequaat aan te pakken?

Tijani Boulaouali, is onderzoeker en auteur van een aantal boeken o. a. *De beeldvorming van de Islam in de Nederlandse academische benadering* (United Arab Emirates, 2013), *De Islam en het Amazighisme* (Casablanca, 2008), *Moslims in het Westen* (2005, Cairo). Hij is columnist voor De Moslimkrant.